

EL POBLE CATALÀ

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
CORTS CATALANES, 640 - TELEFON 1747

ANY XII. NÚM. 3694 - - BARCELONA, DIVENDRES, 7 DE MAIG DE 1915 - - UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

La "nostra" Constitució (escolis marginals)

Deia don Antoni Maura i Montaner en una de les seves últimes elocucions, sense conformitat, ni pròpia ni l'anyada amb lo que realment és, que'l nucli de la «nacionalitat» espanyola és la Monarquia. Es compren perfectament que no havent entès l'íntima constitució del poble espanyol, qui ha tingut al seu albir els destins polítics de la terra hispànica, hagi estat, en lloc d'un orgue de govern, un element propulsor de la revolució.

Perque si l'únic nucli «nacional» és la Monarquia, a Catalunya especialment, aon cada català té en el seu esperit vibracions d'innata llibertat sobirana, la realitat única és incompatible amb la realitat de tots i cada un dels homes que componen el nostre poble. Perque aquí on tots ens anivellam en una mateixa rasant, no'n inclueixim dintre un cercle depriment de cortisans pauperismes, sinó en l'altiva conciencia de civilitat de la nostra República.

En realitat, quan en Maura pronunciava aquelles paraules, tenia davant per davant el problema més fondo d'Espanya. Es fixava en l'entranxa de la Constitució espanyola, entranya morta, entranya que no és possible que tingui batecs de vida plena fins i a tant que no respongui a les necessitats del nostre Estat plurinacional.

El problema d'Espanya és un problema de constitució, de reorganització, de recomençament, de nova agrupació de cèl·lules vivents en el cos vivent de la patria... El pensament, amable company que m'hegeixes, és una força com ara la llum és una vibració, i jo voldria que a l'entorn del pensament federalista ibèric, s'hi desentrellessin vibracions concèntriques exteses per tota la nostra península. Perque, si a Espanya el patriotisme de R. D. és un patriotisme mort, part d'allà d'aquesta contextura feble, hi ha una potent sentimentalitat regional, cantonal, nacional... que s'encarna en cada una de les unitats components del tot.

Es una cosa ben sabuda que aquesta manca de patriotisme unitari d'ideal espanyol, repercutint en la naturalesa moral, no ja de la regió, sinó fins de l'individu, ens ha portat suspicacies i dubtes de una impotència tant sols imaginària, engendradora, però, de la nostra inferioritat econòmica respecte altres pobles menys potents que'l nostre...

Un capità de la marina anglesa, Maconochie, en quatre anys va transformar en una colònia pacífica i ordenada, la que abans era una penitenciar brut i erma. Maconochie, sense grans estudis previs, treballant d'acord amb la naturalesa, ha sentat les bases del modern sistema penitenciari.

Seria convenient preguntar-nos si la Constitució vigent del setantà sis, si la Constitució unitària espanyola ha estat feta d'acord amb la naturalesa. Jo crec que la resposta, si correspongués no a idees preconcebudes, sinó a nobles pensaments d'alta conveniència social i patriòtica, seria—n'estic segur—seria fermament negativa. Els mals d'Espanya són mals de constitució, millor dit: Espanya no està encara constituïda. La societat natural, en el sentit de societat lliure, excita els homes al treball, a l'ordre, a la virtut, i la nostra constitució fictícia és una rímora per a tota rehabilitació política, social i econòmica.

Prova fàcilment de que aquesta unitat no és real, és el fet d'haver reconèixer un Dret civil caste-

llà, català, aragonès, basc i navarro. Això implica una constitució especial de la família en cada un d'aquests pobles, que l'Estat espanyol, responnent a una mínima part de lo que la nostra naturalesa social i política reclama, ha degut reconèixer com a propi i diferent en cada una d'aquestes parts components de l'antiga Hispania. Si an això s'hi afegeix l'unitat fictícia d'una llengua espanyola que no ha existit mai, i fins la necessitat imperativa d'haver reconèixer en les lleis positives un règim administratiu especial per a certs indrets d'Espanya, amb tot lo qual veurem amb una claretat meridiana que la nostra Constitució, que va per vianarys aon la nostra història no li podia portar de cap manera, és una Constitució filla de elocucions abstractes, sense correspondència real amb el cos de Espanya.

Diem-ho sense eufemismes típics: la «nació» espanyola que—com deia en Maura—no té altre nucli que la Monarquia, no ha existit mai, ni existeix, ni probablement existirà. Lo que sí hi ha és un Estat espanyol que, jo crec, devem transformar en uns Estats Units Ibèrics...

Per a després de la Guerra Europea, es prepara una revisió de tots els valors socials existents, i és precis que tothom contribueixi a fomentar el patriotisme, a educar el nostre poble obrer en l'alta escola de la civilitat i de la fé en els propis destins. Si les nostres coses no s'han de marcar amb etiquetes estrangeres, Espanya creixerà en potencia social i econòmica, i l'obrer espanyol no deurà emigrar a terres estrangeres. Mes, la base de tota potencia és el patriotisme, i aquest patriotisme deu fomentar-se a Espanya a base de la regió actual qu'és lo que fem els catalans. La base del nostre patriotisme i del nostre optimisme està en Catalunya. Així voldríem veure moure's els demés nuclis nacionalistes hispans.

Si Espanya abandona vells idealismes i s'adapta a l'obra de la naturalesa, la nostra resurrecció ibèrica amb Portugal, lliure, independent i confederat serà l'abada del renaixement de la raça hispànica.

ARMAND SANTILLANA

CANÇONER

Oda marina

DE HENRI DE REGNIER

Es un brogit d'aigua que sofreix i ronca

[i es lamenta
encalmada o escumejanta]

segons que'l pont sagní o vermellègi,
es mori ardent o tebiament s'apagui.

Sense aquest murmur que creix i calla
i regala i ibrega

les meves hores, cada una, i els meus
[pensaments,

sense ell, aquesta terra crida
i esquerdada

que aquí i allí s'infla i fa muntanyes
grogues on creixen roses

rars flors porugues que s'indinen,
sense ell, aquest lloc aspra i sol

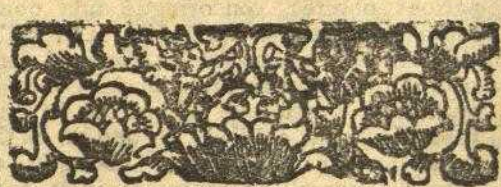
del qual no veig més que un pobre ho-

de solitud i de silenci

seria massa trist el meu pensament.

GERMINAL

Piperacina MIDY
GOTA, REUMATISMO

IDEARI

L'art del Japó

Hem passat llargues estones delitables davant de l'exposició de l'art japonès que decorava fa alguns dies un àngol reduït de les galeries del Faïans, entre tota mena d'objectes d'art modern exposats per temptar als pobres visitants o, lo que és pitjor, als visitants pobres. Entre aquesta còpia barreja de les velles coses d'avui s'entrava al reduït recó japonès. I allí encara no era pas tot absolutament japonès, ja que hi havia moltes coses catalanes, cantant i calaixeres ben brillants per la rescent restauració i una imatge devota que «murillejava».

La col·lecció era perfecta. Cada un dels petits, dels diminuts objectes d'ivori, amb aquell tò fosc que va prenent amb els anys, era una nota pura, inconfundible d'art. Els gravats colorits a mà que penjaven de les parets, tenien un naturalisme quasi exagerat (aquell paisatge de tempestat on, talment, els arbres eren assotats per la furia del vent i les ratlles dures de la pluja «mullaven» el paper obscuro). En les empenyadures dels sabres hi havia un sentit tan exacte de la decoració dintre els límits més estrictes de la simplicitat que amb unes fulles de crisantema només es formaven una serie de traços sobre el buidat del metall de la més bella faïsa.

La col·lecció aquesta és una veritable joia en conjunt. Cada objecte és el model eixit de mans de l'artista de lo que més endavant han fet els obrers per l'explotació comercial dels objectes japonesos. Tot lo que comprem aquí i allí, lo que tenim sobre les nostres taules i dintre les nostres vitrines, és una còpia industrial dels objectes d'aquesta col·lecció. Es el pas que va de l'original a la reproducció, per bella que aquesta sigui. I lo més admirable, és aquesta puresa en la decoració. Això fa que el poble que arriba a fer del seu art una cosa tan única i tan viva, ja arriba al nivell artístic de la Grècia. Els japonesos són en l'Art els grecs de l'Orient.

L'AMIC

ECOS

RESURRECCIÓ DE DOS ARTISTES CATALANES

La notícia que temps enrera i amb tota la bona fe varem copiar del nostre «estimat confrare» «La Veu de Catalunya», referent al fusellament dels distingits artistes catalans Rosa Gotsardona i Josep Laperla, com ja'ns temíem, ha estat desmentida en absolut.

Els referits artistes, als quals hem tingut el goig de saludar, es troben de nou a Barcelona, satisfets de la seva llarga excursió per les Amèriques llatines, on han assolit extraordinaris èxits.

Celebrem de tot cor la «resurrecció» dels nostres amics, als quals «La Veu de Catalunya» va donar per morts, per una mala informació del confrare.

ALALT IL·LUSTRE

Llegim amb contrarietat que l'il·lustre escriptor Ruben Darío, el gloriós poeta hispano-americà se troba greument malalt a Nova York a conseqüència d'una forta pulmonia.

S'afegeix que'l seus compatriotes de Nicaragua tracten d'enviar-li una forta quantitat, i el Congrés Nacional, segons se desprèn d'un despatx cursat fa pocs dies, acordà designar-li mil dollars per als gastos de la malaltia que sofreix l'insigne poeta.

No cal dir com desitgem també nosaltres el prompte restabliment d'aquest gran esperit, honra de la raça llatina.

NOVES LITERARIES

En el Gremi d'Artistes de Terrassa s'hi donà el dia primer del present una lectura pública de l'obra inédita «L'arbre de la terra».

El seu autor, el jove escriptor i bon amic nostre Pere Salom i Morera ha acabat en aquesta obra una serie d'estudis ben escients i documentats, escrits amb un estil correctament literari i altament inspirat que fa augurar una bona acceptació per part del públic.

També ens enterem amb satisfacció que la casa editorial gironina Dalmau, Carles i Companyia, està pròxima a publicar una nova «Antologia de poemes catalans».

S'ha encarregat del recull i la tria, el notable escriptor en Lluís G. Pla, qui ha posat tota la seva cura necessària per a que'l volum siga nodrís i selecte, i el distingit dibuixant en Joaquim Renart ha fet unes vistes i il·lustracions que l'enriqueixen notablement.

La dèria del jovent

Germanor

Es encoratjador l'entusiasme dels nostres joves. En aquest temps d'aplanament polític, la noble dèria del jovent nacionalista republicà, galleja cada vegada més enaridada.

Si els altres partits veuen minvar el tresor dels seus idealismes, nosaltres no. Cada dia per Catalunya i per la Llibertat, floreix en el cor del jovent nacionalista republicà la flama ideal i patriòtica. Amb una joventut d'aquestes, un partit i una idea no poden morir mai.

Una de les mostres més simpàtiques d'exaltar els seus entusiasmes la donen els joves nacionalistes republicans per medi dels seus periòdics. De mica en mica, totes les joventuts dels centres del nostre partit van tenint el seu orgue en la premsa, aon hi esbandeixen els seus idealismes i s'hi dona culte a la nostra estimada llengua. Entre aquests periòdics nacionalistes n'hi ha un de molt ben fet, «Germanor» portaveu de la Joventut El Cor del Poble, de l'Avenc Nacionalista Republicà de Sant Andreu.

Per celebrar l'aniversari de la seva fundació, «Germanor» ha publicat un número extraordinari col·laborat per l'Ignasi Iglesias, en Pere Corominas, en Apelles Mestres, en Massó Ventós, en Jaume Clerck, en Ricard Arola, en Vidal i Roig, en Romà Planas, en Moreno Oliván, en Roca, en Francesc Arola, en V. Blanxart, en Domingo Llenas, en Lluís Roca, en A. Bachs, en Octavi Mendoza i altres.

El nostre estimat company l'Ignasi Iglesias els adreça la següent

Salutació

Companys de germanor, amics joventutins, cors floridors d'entusiasme i neguits de victòria que, durant un any, amb fé i constància, heu cantat en aquesta barriada de Sant Andreu, breçol de la meua infantesa, els ideals redemptors de Catalunya, jo us endreço la meua salutació més efusiva dient-vos amb tota l'ànima: avant avant sempre!

«Veieu, amics, com tot esforç, si té un fi noble, troba tard o d'hora, la seva justa recompensa».

«Veieu, joves ardits, com tota lleu caiguda a terra, en no sent corcada, per soma que quedi, amb la pluja del cel i els petons del sol, arrela, desseguida, i floreix, i fructifica, com una glorificació del treball».

La vostra obra amb el periòdic «Germanor» per modesta que sigui, mereix l'estima de tots els bons catalans. L'avalen la vostra puresa d'ideal, la vostra joventut propícia a tot sacrifici, per la santa causa de la llibertat, pel sant amor a la nostra patria.

A un any de tasca constant, correspon una abundosa collita. Si heu sembrat, teniu dret de segar. Segueu, doncs, triomfants, l'esplet de les vostres esperances, que han florit i fruitat, a plè aire, generosament, per a tothom. Agavellueu-les, lligant-les amb trunzella resistent, com una corda d'or, i, tot preparant-vos per a fer la nova sembra, oferi-les a tots els homes de bona voluntat que estimin Catalunya i vulguin confraternitzar amb vosaltres.

Afanyeu-vos ara que sou joves. Penseu que les energies que's perden no's recobren més. Joventut—com tinc dit—és força, alegria i entusiasme. Joventut és vida creixent, ambició que lluita per assolir el lloc de repòs per al demà; les seves ales s'estenen frívolament per l'espai, cercant la llum que aclareixi la seva via. Joventut és l'eterna somniadora de l'ideal, que, amb el cor ple de desitjos, va renovant ho tot, perpetuant l'existència i convertint en realitats les utopies per ella fantasiades.

Aprofiteu-la, doncs, la vostra hermosa joventut. Avui, amb motiu de la celebració del primer aniversari de la vostra revista, uniu-vos en abraçada ben forta, for-

mant un sol cor i un sol pensament, per a prosseguir la ruta empena, fins que no poguem més. No hi penseu en que, com als vostres pares, el temps aclofarà'l vostre cos, emblanquant-vos la testa i matant-vos el dalit per a continuar lluitant. Si de tant covats, a l'ésser vells, miren amb menys esforç la terra que'l cel, no us acovardiu,

no us doneu per vençuts: el vostre cor, floridor d'entusiasme, no envellirà mai, i, no envellint, farà com el girasol, que, àdhuc collintorçant-se, quan vé la nit, viu dels enlluernaments de la llum del dia, somniant, esperant, en la nova aubada, anunciadora del sol etern.

IGNASI IGLESIAS

EL MUNICIPI

La sessió d'ahir

Els republicans ratifiquen la seva decisió de no tolerar el batlle de R. O.

A les sis tocadres començà ahir a la tarda la sessió ordinària de segona convocatoria, presidint l'alcalde senyor Pich. Assistien a la sessió la quasi totalitat dels regidors.

Se llegeix l'acta de la sessió anterior.

Contra l'alcalde de R. O.

Aple debat

El senyor Vidal i Valls

El senyor Vidal i Valls abans d'aprovar-se l'acta demana la paraula.

Diu que creu necessari parlar en aquest moment de l'interregne d'ausència de les minories republicanes del Consistori.

Jo crec, diu, que val la pena de que parlem de lo succeït.

(Ocupa la presidència el senyor Rosés, passant el senyor Pich a ocupar el seu escaó.)

L'acte de l'alcalde de real ordre no té explicació de cap mena. Un acord idèntic al sospès, va ésser autoritzat per l'alcalde tan conservador com els que han ocupat la presidència des del senyor Sanllehy al senyor Saguer.

Explica minuciosament el procedir de l'alcalde de real ordre en aquest assumpte, procedint, diu, que no és el més correcte envers als regidors que ocupem aquests llocs.

Nosaltres, diu, que sentim profundament, per tenir-ho ben arrelat, els ideals autonomistes, no podem consentir que es trepitges l'autonomia del Consistori en la forma desconsiderada que ho va fer el batlle de real ordre. Si quan un ministre sospèn un acord consistorial, si quan la Diputació ens augmenta el contingent provincial i ens tira a terra acords per a procurar ingressos al Municipi, protestem de la coacció, de l'atac a l'autonomia municipal, és ben explicable i ben justificada la nostra actitud de retirament del Consistori si l'atac ens és directament inferit pel batlle que ens presideix, sense tenir en compte el seu manament a la llei. Creiem que aquell fet ens plantejava una situació intolerable, ens varem retirar, sentint en l'ànima que no ens acompanyessin els regionalistes que també deuen sentir aquests ideals autonomistes.

Varies veus: — Ho diuen, però no els sentem.

El senyor Vidal i Valls continua el seu discurs, dient que si es tractés d'un home que per la seva significació tingues una personalitat rellevant s'explicaria fins a cert punt l'actitud dels regionalistes. En aquest cas no té explicació ja que'l fet que motivà la retirada pot semblar petit, també en Fivaller i en Ferrán d'Antequera varen arribar a extrems ben hostils per un altre fet que no tenia pas més importància que el que ha motivat l'oposició a l'alcalde de real ordre.

El senyor Boladeres — pel qui té tota mena de consideracions personals — no ha fet res de positiu per a la ciutat, no ha tingut cap iniciativa remarcable ni ha conseguit res que faci imprescindible la seva gestió. L'alcalde de real ordre no ha contret cap mèrit per a creure's amb el dret d'interrompre la vida municipal. Si una i mil voltes se'ns presentés un cas idèntic, procediríem de la mateixa manera.

Avui hem tornat perquè el batlle de real ordre se n'ha anat. No vull fer-li cap retrat per la seva gestió perquè no es digui que esgrimeixo la dita de que a «morro muerto, gran lanzada», no. Quan va venir a ocupar la presidència d'aquest Consistori li varem dir que fins ens oblidàrem de l'origen del seu nomenament si s'identificava amb nosaltres que representem a Barcelona. Fins li donàrem un vot de confiança que potser li venia una mica gran i ja hem vist quin ús ha fet de les nostres proves de consideració. El seu poc respecte a aquest Consistori i al sufragi universal, el varem fer acreedor a l'actitud adoptada per nosaltres.

Fa al·lusió a la conducta observada per la minoria regionalista a la sessió passada, dient que fou poc meditada.

Acaba donant les gràcies als senyors Vidal i Granié per la prova de companyerisme que donaren en l'esmentada sessió als regidors ausents.

El discurs del senyor Vidal i Valls és subratllat amb ostensibles mostres d'aprovació per part dels regidors.

El senyor Pich demana la paraula.

El senyor Pich

Diu que la minoria radical no pot deixar d'associar-se a les eloqüents manifestacions del senyor Vidal i Valls.

Ens trobem aquí perquè ha desaparegut de la presidència l'home que befa la voluntat consistorial. Representem una majoria del cos electoral i no podem tolerar que la voluntat dels que ens havien elegit fos trepitjada per un dictador que no vingué aquí imposat pels vots del poble. Nosaltres no tolerarem que aquest home torni aquí, ja que medís sobrats tenim — i no és cap amenaça — per a que la majoria republicana de Barcelona sigui respectada en els seus drets. Podíem haver apelat an aquests medis i no ho hem volgut fer, perquè creïem que'l bon sentit s'imposaria.

Volem que l'alcalde de real ordre, ja que'l tolem, compleixi estrictament amb els seus devers. La nostra aspiració és que la presidència l'ocupi un ciutadà elegit pel sufragi universal, sigui d'aquesta minoria o de la que s'asseu aquí al davant. Així entenem que s'ha de practicar l'ideal autònom. No procedim com la minoria regionalista que ni la gallarda ha tingut de defensar a l'alcalde de real ordre.

Amb parafrases molt enèrgiques diu que no hi ha cap regidor vingut al Consistori per manament de la llei del sufragi universal que no tingui el deure de prestar de que s'hagi fet escarni de la voluntat del cos electoral i de l'opinió liberal i democràtica d'aquesta ciutat.

Els regionalistes es fan solidaris de les insinuacions malvolentes que s'han llençat contra la minoria que represento, nosaltres sabem contestar-los com se mereixen. Aquesta actitud que hauré d'imposar-nos, està justificada contra els procediments perturbadors dels nostres adversaris. I no hi valdrà que s'invoqui aquella armonia que deu regnar entre tots nosaltres per a treballar en profit de Barcelona. L'armonia consistorial l'heu trencada els que us solidaritzeu amb la conducta del dictador que nosaltres no volem tolerar.

(Si l'armonia consistorial ha de restar trencada, nosaltres ja sabem lo que hem de fer: treballar per Barcelona i contra vosaltres també en profit de Barcelona.)

Vosaltres vau despatxar els dictaments de damunt la taula, trepitjant el desig d'estudi, de fiscalització de dignes regidors pertanyents a la nostra minoria. Aquesta conducta mereixeria la resposta adequada, que nosaltres no emplearem perquè nosaltres no som ni serem mai instrument de pertorbació.

I res més. Barcelona ens judicarà a uns i altres. El cos electoral haurà vist la consideració que ens mereix a uns i altres.

El senyor Abadal

El «leader» regionalista intervé, dient que no veu motiu ni finalitat al debat que s'ha plantejat.

Sembla, diu, que'ns trobem amb un conflicte acabat i jo tinc entès que l'alcalde de real ordre encara ho és. Tenim, doncs, obert un parèntesi. Esperem que es clogui el parèntesi per a discutir ampleament aquest assumpte.

Acaba dient que respecte als procediments empleats tothom sab la contraposició que existeix entre nosaltres i la minoria radical.

El senyor Vallet

El senyor Vallet agraïx les paraules del senyor Vidal i Valls per l'atenció que va tenir amb les minories ausents.

Diu que creia un deure de companyerisme no discutir dictaments que estaven damunt la taula a petició de regidors ausents. Acaba dient que no pot entrar en el fons del debat per ésser conegut el seu criteri.

El senyor Granié

Diu el senyor Granié que sotscríu les paraules del senyor Vallet, afegint que si en una altra ocasió se presentés un cas semblant, tractant-se, per exemple, dels regionalistes...

El senyor Ballester: No pot passar, perquè nosaltres no farem lo que han fet els regionalistes.

El senyor Granié acaba dient que sempre procedirà d'igual manera que ho va fer estant ausent els radicals i els nacionals.

NOTICIES

▲ La Federació Femenina contra la tuberculosi i l'Associació Escolar Artística han organitzat per als dies del 16 al 30 de maig una exposició tómbola al Círcol de Belles Arts, passeig de Gràcia, 35.

Es compondrà de concerts, balls, concursos, sessions artístiques i literàries amb la cooperació de celebritats de la música, declamació, cant i altres manifestacions d'art.

Els objectes, o lo que sigui, que's vulgui donar a aquesta tómbola que és a benefici dels nens pobres, deuen entregar-se per tot el dia 10 de maig al local de la Federació, carrer de Lluà, 93, tercer, segona o a l'Associació Escolar Artística, Rambla de Catalunya, 109, segona.

▲ En la sessió celebrada darrerament per la junta directiva de la Societat d'Atenció de Forasters sots la presidència de don Marià Rubió fou acceptada com a soci donya Maria Blanch, propietària de la «Pensión Blanco» d'aquesta capital.

El senyor tesorero donà compte oficial dels actes a que assistí en nom de la junta directiva en honor del senyor president del Consell de ministres amb motiu de la seva visita a aquesta capital.

S'acordà concedir una copa artística a l'Associació de Caçadors de Catalunya i un objecte d'art a la Societat de Deportes «Pompeya», amb destí als concursos que tenen en preparació.

Se donà compte de les següents comunicacions:

D'una de l'Associació Euterpense de Chors de Clavé, invitant a un festival del Palau de Belles Arts.

D'altra del Centre Excursionista de Catalunya, invitant també a la Societat a la vetllada en celebració del 25 aniversari de la seva fundació.

D'altra del Centre Català de Tucumán demanant l'envi de fotografies de vistes de Barcelona per a adornar amb elles els seus salons.

D'altra del The South American Association demanant informes a la Societat per a la organització d'una caravana de Buenos Aires a Barcelona.

D'altra de la Lliga de Defensa Industrial i Comercial, contestació de l'instància que li envia la Societat interessant l'apoi de les gestions que aquesta realitza per a l'establiment d'un horari diurn de comunicacions entre Barcelona i Palma.

D'altra del corresponent del diari de aquesta ciutat «Las Noticias», a Londres, oferint els seus serveis a la Societat i d'altres dels delegats a Gijón, Montevideo, Pasto, Toulouse, Engien-les-Bains i Guai-mellen, donant compte d'assumptes referents als seus respectius càrrecs.

D'altra del delegat a l'Íbica acceptant la representació de la Societat i d'altra del delegat a Oldham sollicitant l'amparació que se li concedí de la representació de la Societat a Manchester.

▲ Relació dels objectes trobats en els cotxes de «Los Tranvías de Barcelona», Sociedad Anónima, «Compañía General de Tranvías» i «Tranvías de Barcelona a San Adrián i Extensiones», durant el mes d'abril passat, els quals es troben en la oficina corresponent a disposició de les persones que acreditin tenir dret sobre ells.

Vintuit paraigües, sis moneders, tres bastons, tres bufandes, tres mocadors, dos sombreros, dos parells de guants, uns estenalls, dos llibres, una sombrilla, una fiambrera, un parell d'espadenyes, un raspall per a fusta, un guarda-polvo, un oïl per a senyora, una agulla per a sombrero, un abric de noi, uns rosaris, un catàleg (mosaics), un paquet contenint collis i punys, un frasc contenint oli, un paquet de roba usada, un paquet d'utensilis de maquinaria, un paquet de mostres de farina, una caixa de plaques fotogràfiques, un paquet amb un joguet, un paquet pasta dentífrica, un paquet the Pujol.

En època de malalties infeccioses molts metges recomanen beure aigua mineral natural: VICHY CA CA, a que surt del manantial a 60 graus de temperatura i està i fura dels micròbis.

▲ L'Acadèmia de Taquígrafia de Barcelona efectuarà el proper diumenge, 9 del corrent una excursió al Turó de Montcada, sortint de la estació de França a les 6 del matí i retornant per la del Nord a les 6 28 de la tarda.

▲ Una comissió de la Societat de Socors Mutus entre els sortimuts d'ambdós sexes de Catalunya ha estat a visitar al seu president honorari don Jaume Petit Rós, amb motiu d'haver-li concedit l'Institut Nacional de Previsió la insignia d'or dels seus rellevants mèrits concrets fent bé a l'infancia distribuït entre ella llibres de pensions per a la vellesa i altres d'estalvi a capital total.

El senyor Petit, agraït per la felicitació dels sortimuts els obsequià amb un regal.

▲ La secció d'excursions de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, ha començat a publicar un portaveu mensual titulat «Excursions», escrit en català.

Desitgem que l'èxit els acompanyi als simpàtics joves en aquesta segona època d'aquest periòdic.

▲ La Societat d'Atenció de Forasters està en relació amb la important entitat The South American Association Ltd. de Buenos Aires la que organitza per al vinent istiu una expedició als ports més importants d'Espanya, aturant-se alguns dies a Barcelona per a visitar les belles urbanes que conté i els seus pintorescos voltants.

Dita respectable Societat americana ha sol·licitat de l'Atenció de Forasters tots els antecedents respecte de la estada i visita de nostra ciutat, havent-se-li enviat gran número de follets de propaganda amb detall de tarifes i demés dades conduents a facilitar dita expedició.

Probablement els excursionistes arribaran a aquesta ciutat el proper mes de juliol.

▲ Avui divendres la societat «Espero Kataluna» inaugurarà un curs gratuït elemental d'anglès (dinars i divendres de 9 mitja a 10 i mitja nt), a càrrec del distingit esperantista Josep Maria Segura admetent-se inscripcions per a dita classe de 7 i mitja a 8 i mitja de dia nit en l'hostatge social Diputació, 280, baixos.

▲ El director del Museu Social don Josep Maria Tallada, va donar una conferència en el Centre General d'Esperadores de Tòcino, de Barcelona, desenvolupant el tema «Cooperatives de producció i consum».

El conferenciant fou molt aplaudit, havent acordat la junta de l'expressat Centre publicar íntegrament el treball del senyor Tallada.

▲ Els governadors civils de Barcelona i Lleida han comunicat a la Caixa de pensions per a la vellesa i d'estalvi que accepten la presidència honorària en les seves respectives províncies de la Obra desl Homenajes a la vellesa.

Així mateix han oficiat a dita Caixa acceptant el càrrec en els patrons locals de la vellesa además dels alcaldes de que en anteriors números hem donat compte, els d'Igualada, Manresa, Molins de Rei, Argenteona, Ribas, Calaf, Terrassa, Vilanova i Geltrú, Castellfollit de Riubregós, Cervelló, Salavina i Sant Fructuós de Bages ascendint amb ells a vint i un els alcaldes de la província de Barcelona que s'han adherit fins ara a la Obra desl Homenajes a la vellesa.

▲ El Centre de Cobradors i moços de la Banca, Indústria i Comerç de Barcelona celebrà demà una funció en el seu local, Sant Pau, 83, a benefici de la secció de beneficència del mateix.

Es representaran les comèdies «Pedro Gímenez» i «La portería», acabant la festa amb un ball de societat.

▲ L'Acadèmia d'Higiene de Catalunya celebrà sessió ordinària avui divendres a les nou i mitja de la nit, en la qual la comissió que estudia la potabilitat de les aigües de Barcelona presentarà nota dels treballs fets.

Sultimaràn, además, els detalls referents a la campanya contra la verola i es sotmetrà a l'aprovació de l'Acadèmia un dictamen sobre les condicions higièniques d'unes samarretes.

▲ El Port d'Iprés, hem rebutjat fàcilment una nota de nit que desembocava de Steensraete.

Al Sud d'Iprés, els alemanys han atacat, prop de Zwartewald, les trinxeres de la cota 60 conquerides el mes passat per les tropes britàniques. L'atac dels alemanys, molt violent i durant el qual s'han servit encara de gasos asfíxians, els ha permès apoderar-se de dita posició. Els nostres aliats han contra-atacat totesgüi i han recuperat part de les trinxeres perdudes.

Al bosc d'Ailly, el contra-atac pronunciat per nosaltres al final de la jornada dahir ha progressat llugerament, conseguint recuperar una altra part de la posició que els alemanys ens havien pres al matí.

Durant la nit els alemanys han contra-atacat sobre l'escribació Est de Silakervassen, de la qual han recuperat el cim. Tot el rest del nostre guany en la direcció de ru Fecht ha estat mantingut i consolidat.

Submarins alemanys en el Adriàtic

Londres. — Telegrafien d'Amsterdam al «Morning Post» que's confirma la presència a l'Adriàtic de varis submarins alemanys que operen per compte d'Austria.

El E. ti a Unitats Alemanya

Washington. — L'embaixador dels Estats Units a Berlín ha presentat una nota refusant la proposició alemanya de fixar pel tribunal de preses alemanys l'indemnització per la pèrdua del vapor «William P. Frye».

La nota, molt moderada, demana que les negociacions es realitzin per conducte de l'embaixada alemanya a Washington.

Washington. — El departament d'Estat anuncia oficialment que ha rebut informes que donen altre aspecte a la pèrdua del «Gullifish».

Aquí corre el rumor de que'l vaixell xocà amb una mina.

Per al govern del departament d'Estat, el consell dels Estats Units a Plymouth deuria completar son informe preliminar amb un relat detallat de les circumstàncies que han concorregut en la destrucció del «Gullifish», segons les declaracions que, baix jurament, prestaran els tripulants.

La situació a França i a Bèl·lida

Comunicat oficial francès de les ones d'anti

París. — El comunicat oficial francès de les onze d'ant diu així:

«A Bèl·lida la jornada ha estat tranquil·la. El dimarç al vespre varem prendre una trinxera alemanya i fet avançar les nostres línies entre Lizierne i Hetzlas. L'enemic no ha contra-atacat.

A la Champagne, a l'Oest de Perthes, una tentativa d'atac alemanys ha fracassat completament, com també a l'Argonne, a Four de París.

Accions molt vives s'han desenvolupat entre el Meuse i el Moselle. Des de les quatre del matí l'enemic ha canoiejat fortament les nostres posicions dels Eparges i trinxera Galonne. Cap a les vuit ha atacat contra el darrer punt. El seu fracàs ha estat complet. El nostre foc l'ha deturat abans d'arribar a la nostra primera línia, que resta intacta. Les pèrdues alemanyes són elevades. Hem fet presoners. Igualment aquest matí, tres regiments junts han atacat les posicions darrereament conquerides per nosaltres, al bosc d'Ailly, especialment a la banda Est d'aquest bosc i al terreny descobert de la estació Sud-Oest. Aquest atac ha lograt apoderar-se de la nostra primera línia; però un contra-atac ens ha permès recuperar gairebé tot seguit la meitat de la estació. Ens hi hem mantingut, i al final de la jornada hem pronunciat un segon contra-atac, els resultats del qual encara no son coneguts, per a reprendre el rest de les posicions on els alemanys havien penetrat.

Al bosc de la Mortmare hem obtingut un èxit senyalat, prenent, a l'Est de les posicions conquerides anteriorment per nosaltres prop de la carretera de Flirey a Essey, dugues línies successives de trinxeres alemanyes. Immediatament hem unides a les nostres propies línies i ens ha hem consolidat. Ires contractats s'han produït en la corrent tornada i han estat completament rebutjats, amb grosses pèrdues per l'enemic, en morts i presoners.

A l'Alsàcia, a la vora Nord del ru Fecht, hem continuat guanyant terreny. Aquest matí ens hem apoderat de la estació de l'Est de Silakervassen (cota 830). Des d'alií hem progressat, seguint la direcció del ru, cap a Steinbruck (a 900 metres de Metzreval).

Comunicat oficial francès de les tres de la tarde

París. — El comunicat oficial francès de les tres d'aquesta tarde:

Londres. — Han estat tirats a fons, al Mar del Nord, per submarins alemanys, altres sis vapors de pesca anglesos: el «Hector», el «Ophidius», el «Progress», el «Rugby», el «Northwards» i el «Bobwhite».

Les baixes dels canadencs

Londres. — Les pèrdues de la divisió canadenca, a França i a Flandres, són fins avui 232 oficials i 6.024 soldats morts o ferits.

Un f. i del Kaiser a Constantinoble

Bucarest. — Segons informacions d'origen privat, rebudes de Constantinopla, el príncep Eitel-Friedrich, segon fill de l'emperador Guillem II, es trova encara a Constantinopla.

Representants anglesos

Londres. — En contestació a una pregunta, el secretari parlamentari de la Guerra, ha declarat a la Cambra dels Comuns que'l Govern britànic està estudiant les que sigui convenient pendre per a respondre a l'ús que fan els alemanys dels gasos asfíxians.

El premi Nobel de la pau

Roma. — El «Giornale d'Italia» anuncia que'l premi Nobel de la pau serà otorgat al Papa.

Segons informacions anteriors, aquest premi no devia ser distribuït aquest any.

Alemanya i el Papa

París. — «Le Journal», en un despatx de Roma, diu que el Papa ha demanat comunicació de l'expedient incoat per ordre de Pius X sobre la carta que'l Kaiser va escriure a sa germana la princesa Agna de Hesse, quan aquesta va canviar de religió.

Sembla que la carta del Kaiser contenia aquesta frase: «Tu abraça, doncs, aquesta superstició de la qual és el principal de la meua vida».

«L'Estamp» diu que el Papa ha manifestat a un industrial piemontès que la participació d'Italia en la guerra és inevitable i que així li produïx gran pena perquè tota la cristianitat europea està empenyada en el conflicte.

Vicòria desmentida

París. — A l'embaixada de Rússia han facilitat una nota oficiosa en la qual es diu que'l comunicat de Berlín i Viena, relatius a una gran victòria que'l austro-alemany diuen haver obtingut damunt els russos a la Galitzia Occidental, no responen a la realitat.

El combat continuat

París. — Un comunicat del general French diu que'l austro-alemany, empenyat pels asfíxians i afavorits per l'estat de l'atmosfera, han pres la cota 60, al Sud de Iprés. El combat continua.

Atacs alemanys, també amb gasos asfíxians, a l'Est de Iprés i a la regió de Givency, han estat completament rebutjats.

A l'Africa del Sud

Londres. — El ministre de les Colònies anuncia que les tropes sud-africanes, a l'entrar a Swakopmund, varen trobar els pous emmetzinats metòdicament pels alemanys.

El general Botha va protestar davant del comandant de les tropes alemanyes, qui va tractar de justificar l'emmetzinament dels pous per a impedir que l'enemic es servís de l'aigua.

El bombardeig de Pon a Mouson

París. — La vila de Pont-a-Mousson ha estat objecte de nous bombardeigs, que han causat varies víctimes entre la població civil.

Un guarda rural dels Paratges fou mort. El jornaler Schmitt rebé ferides greus.

Un projecte que esclatà damunt d'una fabrica de cartó alçava als obrers, dos dels quals estàn ferits de gravetat.

En fi, un jove de 17 anys, nomenat Blaise, té la cama trencada per un casc de bomba.

Envenenament d'aigües

París. — Telegrafien de Londres que un part de Petograd anuncia que'l austro-alemany logren passar el ru Dnajeck, seguint després contingut son avanç.

Un part oficial facilitat pel ministre de les Colònies, diu que al penetrar a Sova-Komund tropes de l'Unió sud-africana, descobriren que havien sigut emmetzinats amb arsenic les aigües de sis pous, alguns dels quals continen sacs plens de dita substància.

El general Botha remeté al general Francke, que fe de les tropes alemanyes, una carta manifestant que l'acte d'emmetzinar els pous era contrari als acords de la Haya, i advertint que, de repetir-se el fet, es veuria obligat a prendre represalles.

Contestà el general alemany que l'ordre rebuda per a les tropes era impedir que l'enemic utilitzés aquelles aigües, si era possible fins pel bestiar, i que per això tirà als pous sacs de sal comú, però sigui insuficient la mida, recurrí a una solució arsenical que empenen els veterinaris per al tractament d'anima's, aplicant-lo a ús extern. Així el veterinari que ocupés el poble careixeria d'aigua algun temps i al menys tindria que portar-la de fora.

Per a evitar l'emmetzinament de les tropes, afegí el general alemany posant un avis junt a cada pou.

El general Botha replicà que lamentava molt que'l alemany sancionés l'emmetzinament, insistint en la seva carta anterior, desmentint haver trobat avis de cap mena i expressant sa confiança en que'l cas no es repetirà.

Però tres setmanes després fou interceptada una carta d'un capità alemany advertint a la vanguardia que havia efectuat una maniobra, que no devia pendre aigua d'aquells paratges.

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

La Portorriqueña

Són els més fins i aromàtics. — Bons successos, 3

Informació de fora

Servei especial telegràfic, telefònic i postal de

EL POBLE: CATALA

ESPANYA

Conferències telegràfiques telefòniques

Madrid, 5 de 9 matí a 12 nt

La «Gaceta»

La «Gaceta» publica:

Decrets de la Presidència trasmesos ahir.

Els de Justícia són els relatius a la inhabilitació de dies per a la substanciació de termes en el Suprem i Audiència de Madrid.

Reial ordre disposant que sota la presidència d'un magistrat es formi una comissió de secretaris de Sala per a veture els documents que han desparegut.

Altra disposant que's recordi als presidents de les Audiències el decret que prohibeix que els edificis de l'Estat siguin ocupats per famílies d'empleats i recomanant-los que les Audiències estiguin en les majors condicions de seguretat possible.

Disposant es consideri en vigor l'autorització concedida per la real ordre de 22 de juliol de 1911 per a l'elaboració d'alcohol desnaturalitzats en la fabrica La Industria Alcoholera, situada en el passeig de Aymí, número 17, de Barcelona.

Disposant s'anunci concurs per a proveir la càtedra de Dret mercantil internacional de l'Escola de Comerç de Palma de Mallorca.

Disposant es convoqui als constructors de mobiliari escolar per a que en el terme de deu dies presentin models de taules i bancs biperpersonals.

Resolent dubtes sobre la forma de transmissió en les Escoles Normals del plan d'estudis antic contingut en el real decret de 30 d'agost de 1914.

Autoritzant als directores i professors d'Escoles industrials per a que procedixin a organitzar, si ho creuen convenient, mutualitats escolars.

Nomenant la Junta encarregada de la organització de concursos musicals incorporats a les exposicions de Belles Arts.

El president del senyor Poggio, serà vicepresident don Antoni Garrido i vocals els senyors Francesc Rodríguez, Ferrán Bordas i Enlli Serrano i secretari el senyor Pérez Nieva.

Ditant regles relatives a les atribucions propies dels rectors i de les Juntes econòmiques de les Universitats, en quant al pagament de serveis i distribució de quantitats en metllic.

Convocatoria per a examen d'ingrés a l'Escola d'enginyers de mines.

Estat de recaudació d'abril últim i estat de la liquidació provisional del presupost de 1914.

Fa la en Dato

Consell al Palau

S'ha celebrat al Palau Consell de ministres presidit pel rei, havent donat compte el senyor Dato al monarca de les mides adoptades pel ministre de Gracia i Justícia per a que sigui lo més breu possible la interrupció de les funcions judicials en el Suprem i en l'Audiència de Madrid.

Ha elogiat la conducta observada pels individus del cos de bombers, la de la guarda civil i el comportament heroic del secretari de Sala senyor Armada, que, a costa de la seva vida, realitzà un suprem esforç per a salvar valors i documents que estaven confiats a la seva custodia.

Ha expressat el desig del Govern de que el fet es perpetuï en el Palau de Justícia per medi d'una làpida que es colocaria en lloc visible.

També ha informat al rei de les línies generals dels projectes econòmics que estudia el ministre d'Hisenda i que es firmaran després de la conferència que ha de celebrar amb el governador del Banc d'Espanya, representants de la banca privada i altres de l'Indústria Nacional, l'Agricultura i el comerç.

Ha dit el president al rei que aquests problemes i els que es refereixen a la guerra són els que ver

